

PREDAREA LIMBII ENGLEZE – ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE

Lect. univ. Daniela POPESCU
Universitatea „Constantin Brâncuși” din
Târgu Jiu

Abstract: *Abordările predării limbii engleze reflectă tendințe în schimbare. În ultimii câțiva ani, am văzut cărți care urmau diverse abordări: una de gramatică-traducere, una funcțional-situatională, una comunicativă, lexicală sau bazată pe sarcini de lucru, sau, în încercarea de a ajunge la o abordare ideală, o combinație a acestora. Experiența profesorilor a demonstrat că acest tip de abordare „perfectă” nu poate fi atinsă, deoarece lucruri diferite funcționează în cazul unor studenți diferiți în contexte educaționale diferite. Cea mai bună abordare în orice situație de predare a unei limbi va fi eclectică, atrăgând o multitudine de abordări și tehnici, alegându-le și dându-le formă în moduri care sunt adecvate pentru anumiți elevi ai profesorilor.*

Cuvinte-cheie: *schimbare, limba engleză, inovație, metodă, tradiție*

Trăim într-o lume în care cuvântul cheie îl reprezintă *schimbarea*. Totul se schimbă: oamenii, ritmul vieții lor, moda, limbile, obiceiurile (dar, din fericire, nu și tradițiile).

Experiența omenirii a demonstrat că schimbarea este un lucru bun în cele mai multe cazuri. Astfel, nu este de mirare că metodică predării limbii engleze a înregistrat transformări importante.

În prezent suntem martorii unei lupte între vechi și nou, între tradiție și inovație. Profesorii stabilesc “itinerariile” celui mai indicat model de urmat, analizând și păstrând ceea ce este etichetat drept ‘bun’ pentru a înlocui metodele demodate, nefolositoare.

De exemplu, principala preocupare în predarea limbii engleze este

APPROACHES TO TEACHING THE ENGLISH LANGUAGE – BETWEEN TRADITION AND INNOVATION

Daniela POPESCU
„Constantin Brâncuși” University of Târgu Jiu

Abstract: *Approaches to teaching English reflect changing fashions. In the past few years we have seen course books that have followed various approaches: a grammar-translation one, a functional-situational one, a communicative, a lexical or a task-based one, or, in an attempt to reach the ideal approach, a combination of all of these. Teachers’ experience has proved that this kind of ‘perfect’ approach is unobtainable, as different things work with different students in different educational contexts. The best approach to any language teaching situation will be eclectic, drawing in a multitude of approaches and techniques, choosing and shaping them in ways that are appropriate to teachers’ particular students.*

Keywords: *change, English language, innovation, method, tradition*

We live in a world where change is the key word. Everything changes: people, their rhythm of life, fashions, languages, customs, but hopefully not traditions. Humankind’s experience proved that change is good in most cases. There is no wonder then that the current methodology of the English language has also undergone major developments. We now witness a battle between old and new, between tradition and innovation. Teachers draw itineraries of the best way to follow, analysing and keeping what is labelled as ‘good’ and getting rid of the old-fashioned, useless methods. For instance, one of the main concerns of Teaching English is how to vary what happens between students and teachers so that it goes beyond the classic teacher-to-whole-class pattern of interaction. The aim is often to get students talking to one another rather than always addressing their remarks to

diversificarea activității dintre studenți și profesori pentru a depăși clasicul model al profesorului care interacționează cu întreaga clasă și a-i face pe studenți mai degrabă să comunice între ei decât să adreseze profesorului comentariile lor, profesorul jucând rolul de mediator.

În elaborarea acestui studiu preocuparea este de a oferi scurte descrieri ale ambelor metode de predare, atât tradiționale cât și moderne, subliniind ceea ce s-a dovedit a fi folositor în predarea limbii engleze.

Concluzia finală exprimă opinia noastră asupra viitorului predării limbii engleze.

Metoda traducerii strict gramaticale

Metoda traducerii strict gramaticale a fost întemeiată în secolul al XVIII-lea și introdusă școlarilor ca metodă de predare a limbilor moderne. Ea se baza pe studiul detaliat al gramaticii prin traduceri de texte din original în limba maternă a cursanților. Profesorii puneau accent pe latura teoretică a limbajului nu pe cea practică și acordau foarte puțină atenție dezvoltării capacității de a vorbi sau de a comunica, așa încât studenții aveau posibilități reduse de a-și forma abilități de ascultare și vorbire. De asemenea, liste lungi de cuvinte erau de regulă memorate fără a fi utilizate în propoziții.

Motivația cursanților nu putea fi stimulată de folosirea în exces a regulilor de gramatică, în special a terminațiilor cuvintelor și formării propozițiilor.

Ceea ce s-a păstrat în metodică modernă a predării limbii engleze ca mod eficient de învățare a unor tipuri de vocabular sau structuri gramaticale este traducerea cuvintelor și frazelor în limba maternă a studenților. Inconvenientul este acela că traducerea exactă a unui cuvânt sau structură nu este totdeauna posibilă. Prin urmare, actul traducerii limitează abilitatea cursanților de a-și dezvolta gândirea în limba engleză.

Metoda directă

the teacher or having him mediate what they say to one another.

The purpose of this paper is to give brief descriptions of both traditional approaches of teaching and modern ones, underlining what proved to be of use for the purpose of learning English. The conclusion drawn at the end states our opinion on the future of Teaching English.

The Grammar-Translation Method

The Grammar-Translation Method was developed in the 18th century and was introduced as a way of teaching modern languages to school children, by studying grammar in detail and translating texts from the original into the learner's own language.

The teachers used the method in order to make students learn *about* the language, rather than *how* to use the language. Little or no attention was paid to the ability to speak or communicate, so learners got little opportunity to develop listening and speaking skills. At the same time, long lists of isolated words were commonly memorized without being used in sentences. Grammar rules were given a lot of attention, especially word endings and sentence formation, which proved to be de-motivating for some learners and was definitely not for their best interest.

Out of all the Grammar-Translation Method features listed above, there is one which is still in general use nowadays: the translation of words and phrases from the target language into the students' first language. In some cases, this proved to be a very efficient way of learning some types of vocabulary and even a help in learning some grammatical structures. The drawback here is that it is not always possible to translate a word or a structure accurately. Consequently, the act of translating limits the extent to which learners *think* in English.

The Direct Method

The Direct Method was developed in the early 20th century and was an important step forward. In order to overcome the problems connected with grammar-translation, this method moved away from translation and introduced the idea of different lessons: those

Metoda directă a prins contur la începutul secolului XX și a reprezentat un pas înainte pentru depășirea problemelor legate de traducerea strict gramaticală. Această metodă a adoptat lecții total diferite, predate exclusiv în limba țintă. Mimica și gesturile încep să fie folosite pentru a comunica înțelesul cuvintelor și structurilor, înțelegerea fiind verificată prin schimbul de întrebări și răspunsuri între profesori și cursanți.

Nu este nici o îndoială că folosirea limbii străine ca limbă de predare stă la baza metologiei moderne de predare a limbii engleze. Mai mult, începând cu anul 1920, metoda directă a fost eficientizată prin modul de predare situațional: practicarea orală a structurilor atent gradate. Problemele legate de predarea limbii străine erau explicate pornind de la o situație, fiind apoi exersate prin mijloace ca repetiția, dictarea, exercițiile sau sarcini orale bazate pe scris și citit.

Metoda ascultare-repetare

Metoda ascultare-repetare a apărut între anii 1950-1960 când se credea că învățarea unei limbi străine era asemănătoare cu deprinderea unor noi obiceiuri. În descrierea limbajului se pornea de la sunete sau litere luate separat, trecându-se apoi la cuvinte, structuri și, în final, la tipuri de propoziții. Învățarea regulilor gramaticale se făcea numai ca urmare a răspunsurilor la anumiți stimuli meniți să provoace emiterea automată a unui anumit tip de propoziții. La baza procesului de învățare era vorbirea și ascultarea.

Tehnica abordată de profesor în cadrul acestei metode era exercițiul: profesorul furniza modele pe care studentul le repeta până la producerea corectă a unei propoziții asemănătoare.

O lecție tipică începea totdeauna prin dialog, accentul fiind pe formă sau structură a limbii și nu pe conținut. Predarea se făcea invariabil de la simplu la complex. Pronunțarea corectă era

conducted exclusively in the target language. Mime and gestures began to be used in order to communicate the meaning of words and structures. Afterwards, they were practised through means of question-and-answer exchanges between the teacher and the learners. In other words, learners were not *taught* grammar rules, but *worked* them out for themselves.

There is no doubt that the use of the target language as the language of instruction underpins a lot of teaching today. Moreover, from the 1920s onwards, the Direct Method was developed into a more sophisticated one called **Situational Language Teaching**. This method centred on the oral practice of carefully graded structures. Its key feature was that language was explained using a situation, being then practised by means of guided repetition, dictation, drills, and oral-based reading and writing tasks.

The Audio-lingual Method

The Audio-lingual Method was developed in the 1950s and 1960s, when it was believed that learning a new language was similar to learning new habits. Language was described in terms of the way it was structured – individual sounds and letters, words, structures, and sentence types. Learners were expected to learn the grammar of the new language not by learning rules but by producing the language accurately by responding to stimuli. These stimuli were prompts which would lead the learner to produce particular sentences. Speaking and listening were seen as the basis of language learning, with reading and writing coming later.

The common feature of the audio-lingual classroom was the *drill* – the activity where the teacher provided prompts and the learners would produce a sentence using the appropriate grammatical structure, as in the example below:

Teacher [holding up a picture of a school]: Where's John going?

Learner: He's going to school.

A typical lesson built on the method of audio-lingualism often begins with dialogues.

încurajată încă de la început, vocabularul fiind relativ limitat. Scopul principal al profesorului de limbă era acela de a preveni greșelile.

Astăzi sunt profesori care mai folosesc exercițiul ca singură metodă de practicare a propozițiilor-model. Este adevărat că acesta este util în cazul studenților de nivel elementar pentru a-i încuraja să vorbească, dar în rest metoda se dovedește a fi limitată deoarece nu oferă cursanților ocazii de a interacționa și comunica în mod natural unii cu alții.

Metoda de predare prin comunicare

Metoda de predare prin comunicare a început să fie folosită spre finele anului 1960 și a continuat să evolueze. Apărută ca o reacție la îngrădirile metodelor anterioare, care puneau accent foarte puțin sau deloc pe abilitatea de a comunica sau interacționa, metoda se bazează pe principiul că învățarea unei limbi străine înseamnă a deprinde abilități de comunicare efectivă în afara clasei.

Metoda a fost influențată de schimbările survenite în modul de percepere a limbajului ca funcție comunicativă: oamenii îl folosesc pentru a-și exprima acordul, pentru a critica, a invita, a prezice, a cere, a face sugestii, etc. Rolul principal al profesorului de limbă engleză este acela de intermediar; el îi ajută și îi motivează pe cursanți să comunice efectiv în limba engleză. Tehnicile folosite sunt lucrul în perechi sau grupuri, iar cele patru abilități ale limbii (ascultare, vorbire, citire, scriere) sunt dezvoltate simultan.

Mulți profesori folosesc azi o metodă care derivă din predarea prin comunicare, și anume **Prezentare – Practică – Conștientizare**. Profesorul prezintă noile cunoștințe cu ajutorul unui dialog pre-înregistrat sau a unui text scris ce urmează să fie citit de cursanți. Cunoștințele de asimilat sunt însă prezentate în contexte ce imită realitatea în conformitate cu anumite criterii cum ar fi:

The emphasis is on the form or structure of language rather than on content and meaning, and grammatical structures are always taught in a particular order: structures thought to be simpler are introduced before more complex ones. Correct pronunciation is strongly encouraged from the very beginning, but vocabulary is severely limited in the early stages. The teacher's main goal is to prevent error. As already illustrated in the lines above, drills are the main way new language is practised.

There are some teachers who still find drills useful for practising sentence patterns and it is true that they can be especially valuable in getting elementary learners to build their confidence in speaking. However, their usefulness nowadays is regarded as limited in that they do not give the learners an opportunity to *interact* naturally with other speakers.

The Communicative Language Teaching Method (CLT)

CLT started in the late 1960s and continues to evolve. It is based on the view that learning a language means learning how to communicate effectively in the world outside the classroom. It developed mainly as a reaction to the limitation of the previous methods which put little, if any, emphasis on the ability to communicate or interact. It was also influenced by developments in the way the language was described, namely taking into account the communicative function of the language: people use language to do things like *agree, criticize, invite, predict, request, suggest*, etc. The main role of the language teacher is that of ‘facilitator’, his task being twofold: help learners to communicate in English and struggle to motivate them to work with the language. As a result, learners often interact with each other through pair or group work and the four language skills are developed simultaneously.

A lot of CLT classrooms use a **Presentation-Practice-Production (PPP)** model of teaching today. During the presentation stage, the teacher first ‘presents’ the new language, possibly by playing a

înțeles, formă, pronunție sau registru. Verificarea înțelegerii se va face prin întrebări-tip CCQ (întrebări pentru lămurirea conceptului). Astfel, pentru structura *Aș vrea să am o bicicletă*, întrebările folosite ar putea fi *Ai o bicicletă?*, *Îți dorești una?*, *O dorești foarte mult?*, *O dorești acum?*, *Este posibil acest lucru (să ai o bicicletă)?*

Pe durata celei de a doua etape studenții pun în practică cunoștințele asimilate prin exerciții scrise, rezolvate, de preferință, în perechi.

Etapa finală dă cursanților posibilitatea de a folosi cunoștințele asimilate în activități liber-alese, care le permit să comunice efectiv în limba străină, folosind ceea ce au învățat.

În prezent etapele descrise s-au diversificat, noile cunoștințe fiind introduse în mod variat, folosind și alte tehnici de predare.

Astfel, metoda de tipul **Testare – Predare – Testare** este folosită atunci când profesorul dorește să afle dacă și în ce măsură studenții au cunoștințe despre un anumit subiect. În faza inițială, profesorul testează cunoștințele despre subiectul respectiv, apoi clarifică și prezintă înțelesul, forma, pronunția, registrul, pentru ca în final să recurgă la testarea cunoștințelor prin intermediul unor tipuri noi de exerciții.

Un exemplu simplu despre cum poate fi aplicată această metodă inovatoare este activitatea în perechi de tipul „hotărâți unde vă veți petrece vacanța pe baza unor broșuri”. Profesorul monitorizează și notează vocabularul și structurile pentru exprimarea preferințelor, a acordului sau dezacordului. Pe baza rezultatelor obținute, el poate apoi hotărî ce arie a vocabularului sau ce structură trebuie aprofundată și alege materiale didactice adecvate.

Învățarea prin descoperire dirijată este o abordare în care profesorul sau autorul materialelor intervine în

recorded dialogue or getting the learners to read a written text. The language items are introduced in real-life contexts in conformity with some clear criteria: meaning, form, pronunciation and register. The stage is completed by Concept Questions (CCQ) to check the meaning conveyed and drilling of the form. They are neater and more effective than the teacher’s simpler explaining meaning and they are not to be confounded with comprehension questions or instruction check. Examples of such questions for the structure ‘I wish I had a bike’ would be: *Have you got a bike? Do you want one? Do you want it very much? Do you want it now? Is that possible?*

The next stage, practice, allows learners to ‘practise’ the new language in a controlled way, possibly by completing written exercises using the new language or in controlled pair work practising similar dialogues.

Finally, during the production stage, the learners ‘produce’ the language in a freer activity that allows them to communicate, hopefully using the language they have just studied.

The innovation here is that the original PPP model has been developed and modified since it was first introduced and no longer represents CLT as the only teaching model. Language can be now introduced and practised in a variety of ways, using a number of other teaching techniques. Some of them are described below.

When the teacher is not sure whether the learners are familiar with a particular item of language, he can make use of the **Test-Teach-Test (TTT)**. This new approach starts from the premise that the students have some passive knowledge by having previously been exposed to language. This knowledge is initially tested, then the teacher clarifies and presents meaning, form, pronunciation and register, and in the third stage everything is tested through a new type of exercise.

For example, learners are asked to work in pairs and decide on a place to spend their holidays using a pre-prepared brochure. The teacher monitors and notes down the

procesul de instruire. Ea este folosită pentru a introduce cunoștințe noi în vederea pregătirii studenților pentru diferite aspecte ale curriculum-ului. Acest proces le oferă cursanților posibilitatea de a se implica în mod creativ și activ în procesul de învățare.

O lecție de învățare prin descoperire dirijată are șase componente:

Introducere: studenții și profesorul lucrează pentru creșterea interesului față de materialul abordat.

Producerea ideilor: studenții trec în revistă toate situațiile posibile de folosire a materialului de predat.

Studenții explorează: studenții experimentează materialul sub îndrumarea profesorului, ceea ce le permite să fie participanți activi în procesul de învățare, având ocazia să formuleze orice tipuri de întrebări.

Discutarea concluziilor: studenții au posibilitatea să-și împărtășească roadele explorării lor, evidențiind aspecte pe care ei le percep a fi în interesul grupului.

Grija pentru lecțiile viitoare: studenții sugerează modalități de folosire și păstrare a materialului.

Extindere: studenții lucrează individual, în perechi sau în grupuri pentru a explora materialul și a pune în practică ceea ce au învățat.

Simularea sau jocul de rol este o altă extindere a metodei de învățare prin comunicare și implică interpretarea de către cursanți a unui rol (vânzător, client, etc.), într-o situație în care trebuie să folosească limba engleză (spre exemplu să facă cumpărături).

Toate tehnicile descrise – extinderi ale metodei de predare prin comunicare – dovedesc fără doar și poate că inovația constă în trecerea de la învățarea *despre* limbă la învățarea de a comunica *prin* intermediul limbii respective.

Din păcate, chiar dacă metoda predării limbii engleze prin comunicare este larg folosită în întreaga lume, există și

vocabulary and structures used in connection with ‘likes’ and ‘dislikes’ or expressing opinions. Based on the gathered results, he can decide which areas the learners need to do more work on and devises appropriate activities. The learners then do a practice activity similar to the original one.

Guided discovery is an approach where the teacher or the materials writer intervenes in the induction process. Teachers use it in order to introduce new materials, explore centres or areas of the classroom, and prepare learners for various aspects of the curriculum. Examples of times when a guided discovery lesson may be used include: the introduction of using a thesaurus, the exploration of a book corner or computer centre, or preparation for using choice time. This process gives learners an opportunity to creatively and actively engage with the new tool or area, ask questions and practise, making appropriate choices with regard to the focus of the discovery.

From a classroom perspective a guided discovery lesson has six components in which teachers engage to ensure that students will be successful. Here is a brief description of each step:

Introduction: learners and teacher work to generate excitement about the material or area to motivate a productive session of exploration.

Generating Ideas: learners list various uses for the item or area. Some may be traditional uses and some may be less obvious and more creative. The teacher demonstrates appropriate uses as they are suggested.

Learners Explore: learners experiment with the material or area under the guidance of the teacher, thus allowing them to be active participants in the learning and affording them an opportunity to formulate any questions.

Sharing: learners have an opportunity to share the fruits of their exploration and point out aspects that they feel would be of interest to the group.

Clean-up and Care: learners suggest ways that the material or area should be handled and maintained. This provides a framework for

dezavantaje. Punerea accentului pe lucrul în perechi sau grup poate crea probleme la anumite clase, pentru anumiți cursanți, în special adulți, care consideră că a se adresa într-o limbă străină altor vorbitori de limbă maternă este o evidentă pierdere de timp.

Abordarea ar putea de asemenea să ducă la punerea accentului exclusiv pe vorbire și ascultare. Mai mult, divizarea învățării limbii în unități discrete ca „vocabular”, „gramatică” sau „funcții” și cele patru abilități poate induce în eroare, deoarece comunicarea implică folosirea simultană a tuturor acestor elemente.

Cea mai vehementă critică adusă acestei metode este aceea că nu este atât de eficientă pe cât se pretinde a fi. Astfel, s-a observat că mulți studenți nu sunt capabili să se exprime în limba engleză nici după terminarea studiilor.

Reacția nu a întârziat să apară și asistăm la încercarea de a schimba ținta învățării: de la conținutul învățării (structuri, funcții, vocabular) la procesul învățării, adică a folosi limba engleză pentru a învăța limba engleză în loc de a învăța să folosești limba engleză - caracteristică a metodei de învățare prezentată în cele ce urmează.

Metoda învățării prin îndeplinirea unor sarcini de lucru

Metoda învățării prin îndeplinirea unor sarcini de lucru pune accentul pe activitățile îndeplinite folosind limba-țintă, plecând de la premisa că studenții asimilează cuvinte și structuri noi în timp ce încearcă să se exprime sau să înțeleagă ce spun ceilalți participanți la procesul de învățare. Astfel, studenților li se dă posibilitatea de a folosi întreaga gamă de abilități în același timp și nu în cadrul unor lecții distincte, cum a fost cazul metodei comunicative.

Tiparul unei astfel de activități include trei etape: prezentarea sarcinilor de lucru, rezolvarea propriu-zisă și elaborarea concluziilor.

future classroom expectations.

Extensions: learners work alone, in pairs, or in groups to further explore the material or area and begin to put its use into practice.

This process truly generates excitement about a new tool or area, while allowing learners a safe environment to explore. Additionally, it may open doors to new uses for common items.

Role playing is another common feature of the CLT classroom and involves the learners acting as someone else, for example, a shop assistant, a customer, etc., in a situation where they need to read English, for example to do some shopping. In this case one learner would be the shop assistant asking politely what the customer wants to buy, while another would be the customer.

It is no doubt that CLT has shifted the focus from learning *about* the language to learning to communicate *in* the language. Unfortunately, even though CLT is very widely used in language teaching all over the world, it is not without some limits.

The emphasis on pair and group work can create problems in some classes, as some learners, particularly adults, might think it is a waste of time talking to other L2 speakers rather than a teacher or a native-speaker teacher.

The approach could also lead to too much emphasis on speaking and listening.

Moreover, dividing the language up into discrete units under the headings of ‘vocabulary’, ‘grammar’ and ‘functions’, and the four skills is misleading, as communication involves using all these elements simultaneously. Then, learners do not necessarily learn what they are taught, i.e. the discrete language items, in the order they are taught.

The most serious criticism of CLT is that it is not as effective as it claims to be. Various studies revealed the fact that a lot of learners complete their studies and are still unable to communicate in English. A reaction to this has been the attempt to change the learning focus from the *content* (structures,

Prezentarea sarcinilor de lucru include activități care pregătesc cursanții în vederea îndeplinirii lor. Rezolvarea propriu-zisă formează corpul principal al lecției și implică un număr de pași: cursanții, în perechi sau grupuri, îndeplinesc mai întâi sarcina de lucru și apoi pregătesc un raport pe care îl prezintă clasei. Astfel se pregătește trecerea de la activitățile destinate să promoveze fluența la cele destinate asigurării acurateței.

Un exemplu relevant este plănuierea unei călătorii cu autocarul. Clasa va fi împărțită în grupuri, fiecare cursant din grup având informații de care are nevoie restul grupului: plecări, sosiri, rute de călătorie, staționări, costurile biletelor, etc. Activitatea va avea succes dacă cursanții vor lua în discuție toate posibilitățile prezentate comunicând în limba engleză. În acest mod cu siguranță își vor extinde și consolida abilitățile de comunicare.

Nu se poate spune că această metodă este una perfectă deoarece limbajul pe care îl asimilează cursanții depinde de modul în care este îndeplinită cerința. Este greu de stabilit ce limbaj va fi învățat, deoarece cursanții ar putea evita învățarea sau folosirea noului limbaj, mulțumindu-se să îndeplinească sarcinile de lucru cu ajutorul cunoștințelor deja asimilate.

Concluzia extrasă în urma celor prezentate este că modul de predare a fost influențat de o varietate largă de metode și tendințe. Acestea nu reprezintă altceva decât o parte a procesului de descoperire a ceea ce este bun, esențial în procesul de învățământ, proces aflat în plin curs de desfășurare. Toate însă s-au dovedit benefice din moment ce acum știm mult mai multe lucruri despre predare și învățare decât știam acum 50 de ani și rolul cursantului a fost integrat în acest proces. Unele metode de predare cum ar fi traducerea, folosirea unei situații pentru a demonstra înțelesul sau exercițiul, dacă ar

functions, vocabulary), to the *process*, that is 'to use English to learn it' rather than 'to learn to use English', which is the feature of another teaching method.

The Task-Based Learning Method (TBL)

TBL focuses on the process of communicating by setting learners tasks to complete using the target language. It is claimed that during this process the learners *acquire* language as they try to express themselves and understand others. The tasks can range from information gap to problem-solving ones. The advantage is that learners are given the opportunity to use the full range of skills and language they have at the same time, rather than in discrete units, which is the case with the CLT model.

A typical task sequence may include pre-tasks, tasks-proper and post-tasks. Pre-tasks are activities which prepare learners to complete a task, for example, by guiding learners through an example of the task they will have to do. There can be several pre-tasks in one lesson.

Tasks-proper form the main body of the lesson and can involve a number of steps: learners working in pairs or groups may first complete the task, then prepare a report on the task, and finally present the report to the class.

Post-tasks move away from the activities designed to promote *fluency* to those designed to promote *accuracy*.

An example of a task might be to plan a journey by coach. The class is divided in groups and each learner in the group has information which the rest of the group of the learners need: departure and arrival times, routes, stops, ticket prices, etc. By sharing this information the group can successfully plan the trip and in doing so consolidate and extend their language ability.

This method is not a perfect one, as what language the learners acquire depends on *how* the task is performed. It is difficult to state what language will be learnt, as the learners may avoid learning or using new language and make do with the language they already have. On the other hand, from the point of view of the

fi să menționăm numai câteva dintre ele, au pierdut din importanța acordată altădată. În același timp, profesorii au trebuit să țină pasul în mod constant cu ultimele tendințe, optând pentru cele adecvate lor și studenților lor.

Învățarea cu succes a limbii engleze nu poate fi o problemă de alegere a unei anumite metode sau tehnici de predare. În domeniul predării limbii engleze sunt voci care pretind că o abordare structurală noțională sau comunicativă ar fi singura cale către "tărâmul făgăduinței" unde toți studenții vorbesc perfect limba engleză și promovează examenele fără nici un fel de dificultate. Adevărul este că fiecare profesor, după o anumită perioadă de timp, își dezvoltă propria metodă de lucru după verificarea atentă a diverselor tehnici existente. El o va adopta, desigur, pe cea care se potrivește nu numai lui, ci și disciplinei pe care o predă sau colectivului de studenți cu care lucrează.

Tehnicile de predare a limbii engleze trebuie să fie adaptate în funcție de *ce* și *cui* îi este predat. Ne aflăm cu siguranță în punctul în care accentul este pus atât pe profesori, cât și pe cursanți, care optează în deplină cunoștință de cauză pentru una sau alta dintre metodele de predare sau învățare.

Bibliografie

- [1] Abbot, G. & Wingard, P., *Teaching of English as an International Language. A Practical Guide*, Surrey: Nelson, London, 1992.
- [2] Bowen, T. & Marks, J., *Inside Teaching. Options for English Language Teachers*, Heinemann, Oxford, 1994.
- [3] Brown, H. D., *Teaching by Principles. An Interactive Approach to Language Pedagogy*, Prentice-Hall, New Jersey, USA, 1994.

learners, they may feel they are not 'learning' or 'being taught', as there is no formal input or practice stage. Moreover, some learners feel that interacting with L2 speakers rather than the teacher is a waste of time, as with CLT.

Teaching has been influenced by a wide variety of methods and trends. New methods have been introduced as part of the ongoing search for the 'best' way to teach. In some ways this has been beneficial as we know now a lot more about teaching and learning than we did 50 years ago, and the learner's role has been integrated into the learning and teaching process. However, some ways of teaching that might still be useful, such as translation, using a situation to demonstrate meaning, or drilling, if we are to name only a few of them, have been sidelined. At the same time, teachers have constantly had to keep up with the latest trends which may or may not be appropriate for them or their learners.

Our opinion is that teaching English successfully cannot be just a question of method. The world of English teaching is full of various voices who claim that a structural, notional or communicative approach is the only way to the promised land where all students speak perfect English passing their exams without any difficulty at all. The truth is that every teacher develops his own method over a period of time, trying out different techniques, adapting those that suit not only him, but also the subject matter he is dealing with. As techniques of teaching English exist in order to be varied according to *what* and to *whom* is being taught.

We definitely are at the point where the emphasis is on both teachers and learners making their own choices about how to teach and learn.

Bibliography

- [1] Abbot, G. & Wingard, P., *Teaching of English as an International Language. A Practical Guide*, Surrey: Nelson, London, 1992.

- [4] Green, S., *New Perspectives on Teaching and Learning Modern Languages*, Clevedon, UK, 2000.
- [5] Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching*, Longman, London, 1991.
- [6] Lewis, M. & Hill, J., *Practical Techniques for Language Teaching*, Hove: Language Teaching Publications, UK, 1992.
- [7] Lightbown, P. M. & Spada, N., *How Languages are Learned*, Oxford University Press, Oxford, 1993.
- [8] Nunan, D., *Designing Tasks for the Communicative Classroom*, Cambridge University Press, Cambridge, 1989.
- Scrivener, J., *Learning Teaching: a Guidebook for English Language Teachers*, Heinemann, Oxford, 1994.
- [9] Willis, J., *A Framework for Task-Based Learning*, Harlow, Essex: Longman, 1996.
- [2] Bowen, T. & Marks, J., *Inside Teaching. Options for English Language Teachers*, Heinemann, Oxford, 1994.
- [3] Brown, H. D., *Teaching by Principles. An Interactive Approach to Language Pedagogy*, Prentice-Hall, New Jersey, USA, 1994.
- [4] Green, S., *New Perspectives on Teaching and Learning Modern Languages*, Clevedon, UK, 2000.
- [5] Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching*, Longman, London, 1991.
- [6] Lewis, M. & Hill, J., *Practical Techniques for Language Teaching*, Hove: Language Teaching Publications, UK, 1992.
- [7] Lightbown, P. M. & Spada, N., *How Languages are Learned*, Oxford University Press, Oxford, 1993.
- [8] Nunan, D., *Designing Tasks for the Communicative Classroom*, Cambridge University Press, Cambridge, 1989.
- Scrivener, J., *Learning Teaching: a Guidebook for English Language Teachers*, Heinemann, Oxford, 1994.
- [9] Willis, J., *A Framework for Task-Based Learning*, Harlow, Essex: Longman, 1996.